

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2015/1852 AL COMISIEI**din 15 octombrie 2015****de deschidere a unei scheme de ajutoare cu caracter temporar și excepțional pentru depozitarea privată a anumitor brânzeturi și de stabilire în avans a cuantumului ajutoarelor**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 219 alineatul (1) coroborat cu articolul 228,

întrucât:

- (1) Cererea de lapte și de produse lactate la nivel mondial a scăzut în general în cursul anului 2014 și în prima jumătate a anului 2015, în special ca urmare a reducerii importurilor de către China, principalul importator mondial de produse lactate.
- (2) S-a înregistrat o presiune în sensul scăderii prețurilor produselor lactate, această presiune fiind generată de creșterea ofertei atât în Uniune, cât și în principalele regiuni producătoare de lapte din lume.
- (3) În plus, la 25 iunie 2015, guvernul rus a anunțat prelungirea interdicției privind importul de produse agricole și alimentare originare din Uniune pentru încă un an, până la 6 august 2016.
- (4) Sectorul produselor lactate se confruntă prin urmare cu o situație de perturbare a pieței cauzată de un puternic dezechilibru între cerere și ofertă.
- (5) În consecință, prețurile la lapte crud și produse lactate în Uniune au continuat să scadă, și se preconizează că presiunea exercitată asupra lor va continua, atingând niveluri nesustenabile pentru mulți fermieri care se confruntă cu dificultăți legate de fluxul de numerar și de trezorerie. Prețurile medii în Uniune pentru principalele brânzeturi au scăzut cu 17 % în 2015.
- (6) Măsurile de intervenție pe piață disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 nu par a fi suficiente pentru situația creată recent, întrucât sunt îndreptate spre alte produse, cum ar fi untul și laptele praf degresat, sau se limitează la brânzeturile cu indicație geografică.
- (7) Riscul de dezechilibru grav pe piața brânzeturilor ar putea fi diminuat sau eliminat prin depozitare. Prin urmare, este necesar să se acorde ajutoare pentru depozitarea privată a brânzeturilor și să se stabilească în avans cuantumul ajutoarelor.
- (8) Este necesar să se stabilească un plafon pentru volumul maxim care urmează să fie acoperit de schema de ajutoare și o defalcare a volumului total pentru fiecare stat membru, bazată pe producția de brânzeturi a fiecăruia.
- (9) Articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 prevede acordarea de ajutoare numai pentru depozitarea privată a brânzeturilor care beneficiază de o denumire de origine protejată sau de o indicație geografică protejată în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Cu toate acestea, brânzeturile cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată reprezintă doar o mică parte din producția totală de brânzeturi din Uniune. Din motive de eficiență operațională și administrativă, este oportun să se instituie o schemă unică de ajutoare pentru depozitarea privată care să vizeze toate tipurile de brânzeturi.
- (10) Este oportun să se excludă din această schemă brânzeturile care nu sunt adecvate pentru depozitare.
- (11) Ca regulă generală, pentru a se facilita gestionarea și controlul, ajutorul pentru depozitarea privată ar trebui acordat numai operatorilor stabiliți și înregistrați ca plătitori de TVA în Uniune.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

- (12) În scopul asigurării unei monitorizări corecte a acestor măsuri, informațiile necesare pentru încheierea contractului de depozitare, precum și obligațiile părților contractante, ar trebui specificate în prezentul regulament.
- (13) Pentru a spori eficacitatea schemei, contractele ar trebui să vizeze o anumită cantitate minimă și să specifice obligațiile care trebuie să fie îndeplinite de către contractant, în special cele care permit autorității competente responsabile de controlarea operațiunilor de depozitare să efectueze o inspecție eficace a condițiilor de depozitare.
- (14) Depozitarea cantității contractuale pe perioada contractuală de depozitare constituie una dintre cerințele în vederea acordării ajutorului pentru depozitare privată. Pentru a se ține seama de practica comercială și din motive de ordin practic, ar trebui permisă o anumită marjă de toleranță cu privire la cantitatea care poate face obiectul ajutorului.
- (15) Pentru a se garanta seriozitatea cererii și pentru a se asigura faptul că măsura va avea efectul dorit asupra pieței, este necesară o garanție. Prin urmare, ar trebui să se adopte dispoziții privind depunerea, eliberarea și reținerea garanției.
- (16) Pentru a se asigura o bună gestionare a depozitării, este bine să se adopte dispoziții de reducere a cuantumului ajutorului care urmează să fie plătit în cazul în care cantitatea depozitată pe durata perioadei contractuale de depozitare este inferioară cantității contractuale.
- (17) Cuantumul ajutorului ar trebui stabilit în funcție de costurile de depozitare și/sau de alte elemente de piață relevante. Este bine să se stabilească un ajutor pentru costurile fixe de intrare și de ieșire din depozit a produselor în cauză și un ajutor pentru costurile zilnice de depozitare la rece și costurile de finanțare.
- (18) Este necesar să se precizeze condițiile în care se poate acorda o plată în avans, ajustarea ajutorului în cazurile în care cantitatea contractuală nu este pe deplin respectată, controalele de conformitate pentru verificarea dreptului la ajutor, sancțiunile eventuale, precum și informațiile care trebuie comunicate Comisiei de către statele membre.
- (19) S-ar putea ca măsura să nu fie utilizată în întregime de toate statele membre; este deci necesar să se prevadă realocarea cantităților după trei luni de aplicare a măsurii. Comisia ar trebui să fie autorizată să adopte, după caz, acte de punere în aplicare prin care să se prevadă realocarea pentru fiecare stat membru a cantităților neutilizate și noua perioadă de depunere a cererilor.
- (20) De asemenea, este necesar să se stabilească norme cu privire la documentație, la contabilitate, precum și la frecvența și natura controalelor,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament prevede o schemă de ajutoare cu caracter excepțional și temporar pentru depozitarea privată a brânzeturilor care se încadrează la codul NC 0406, cu excepția brânzeturilor care nu sunt adecvate pentru o depozitare ulterioară după perioada de maturare menționată la articolul 3 alineatul (1).

Volumul maxim de produse per stat membru care face obiectul prezentei scheme cu caracter temporar este stabilit în anexă.

Articolul 2

Definiție

În sensul prezentului regulament, „autoritățile competente din statele membre” înseamnă departamentele sau organismele acreditate de statele membre ca agenții de plăți care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

*Articolul 3***Eligibilitatea produselor**

- (1) Pentru a beneficia de ajutorul pentru depozitare privată menționat la articolul 1, denumit în continuare „ajutorul”, brânzeturile trebuie să fie de calitate comercială bună și corectă, originare din Uniune și să aibă, la data la care începe contractul privind depozitarea, vârsta minimă corespunzătoare perioadei de maturare prevăzute în caietul de sarcini al produsului în cazul brânzeturilor care beneficiază de o denumire de origine protejată sau de o indicație geografică protejată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 și corespunzătoare unei perioade de maturare normale stabilite de statele membre pentru celelalte brânzeturi.
- (2) Brânzeturile trebuie să respecte următoarele cerințe:
- (a) fiecare lot cântărește cel puțin 0,5 tone;
 - (b) prezintă informații, marcate indelebil, privind fabrica în care au fost produse și data fabricației; informațiile pot fi prezentate sub formă de cod;
 - (c) prezintă data intrării în depozit;
 - (d) nu au făcut obiectul unui contract anterior de ajutor privind depozitarea;
 - (e) sunt depozitate în statul membru în care sunt produse.
- (3) Statele membre pot renunța la obligația de indicare pe brânzeturi a datei intrării în depozit menționată la alineatul (2) litera (c), cu condiția ca șeful depozitului să se angajeze să țină un registru în care să introducă, la data intrării în depozit, informațiile menționate la alineatul (2) litera (b).

*Articolul 4***Cererile de ajutor**

- (1) Un operator care dorește să beneficieze de ajutor depune o cerere la autoritățile competente din statele membre în care sunt depozitate produsele.
- (2) Operatorii care depun cereri de ajutor sunt stabiliți și înregistrați ca plătitori de TVA în Uniune.
- (3) Cererile de ajutor pot fi depuse începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament. Data limită pentru depunerea cererilor este 15 ianuarie 2016.
- (4) Cererile de ajutor vizează produse care au fost depozitate în întregime.
- (5) Cererile se depun folosind metoda pusă la dispoziția operatorilor de statul membru în cauză.

Autoritățile competente ale statelor membre pot solicita ca cererile în format electronic să fie însoțite de o semnătură electronică avansată în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ sau de o semnătură electronică ce prezintă garanții echivalente în ceea ce privește funcțiile atribuite unei semnături, aplicând aceleași norme și condiții ca cele definite în dispozițiile Comisiei privind documentele electronice și digitalizate, stabilite în Decizia 2004/563/CE a Comisiei, Euratom ⁽²⁾ și în normele de aplicare ale acesteia.

- (6) O cerere este admisă numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) indică o trimitere la prezentul regulament;
 - (b) precizează datele de identificare ale solicitanților: numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA;
 - (c) indică produsul și codul său NC corespunzător compus din 6 cifre;
 - (d) precizează cantitatea de produse în momentul depunerii cererii;

⁽¹⁾ Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice (JO L 13, 19.1.2000, p. 12).

⁽²⁾ Decizia 2004/563/CE a Comisiei, Euratom din 7 iulie 2004 de modificare a regulamentului său de procedură (JO L 251, 27.7.2004, p. 9).

- (e) indică numele și adresa depozitului, numărul lotului depozitat și numărul de autorizare care identifică fabrica;
 - (f) nu include alte condiții suplimentare introduse de solicitant decât cele prevăzute în prezentul regulament;
 - (g) este redactată în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care se depune cererea;
 - (h) solicitantul a depus o garanție în valoare de 20 EUR pe tonă în favoarea agenției de plăți respective, în conformitate cu capitolul IV secțiunea 2 din Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei ⁽¹⁾.
- (7) Odată depuse, cererile nu se pot modifica.

Articolul 5

Reținerea și eliberarea garanției

- (1) Garanția prevăzută la articolul 4 alineatul (6) litera (h) se reține în cazul în care:
- (a) cererea de contract este retrasă;
 - (b) cantitatea stabilită la controalele efectuate în temeiul articolului 16 alineatul (2) este mai mică de 95 % din cantitatea din cerere menționată la articolul 4 alineatul (6) litera (d). Într-un astfel de caz, nu se încheie niciun contract;
 - (c) mai puțin de 95 % din cantitatea contractuală este introdusă și păstrată în depozit pe perioada contractuală de depozitare, pe riscul părții contractante în sensul articolului 6 și în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (a).
- (2) Garanțiile se eliberează imediat atunci când nu sunt acceptate cererile de contract.
- (3) Garanțiile se eliberează pentru cantitățile în privința cărora au fost îndeplinite obligațiile contractuale.

Articolul 6

Încheierea contractelor

- (1) Contractele se încheie între autoritatea competentă din statul membru pe teritoriul căruia sunt depozitate produsele și solicitant, denumit în continuare „partea contractantă”.
- (2) Contractele se încheie în termen de 30 de zile de la data primirii informațiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (6) litera (e), sub rezerva, dacă este cazul, a unei confirmări ulterioare a eligibilității produselor menționate la articolul 16 alineatul (2) al doilea paragraf. În cazul în care eligibilitatea nu este confirmată, contractul în cauză este considerat nul și neavenit.

Articolul 7

Obligațiile părții contractante

- (1) Contractele prevăd cel puțin următoarele obligații pentru partea contractantă:
- (a) să depoziteze și să păstreze cantitatea contractuală în depozit, pe durata perioadei contractuale de depozitare, pe propriul risc și pe propria cheltuială, în condiții care să asigure menținerea caracteristicilor produselor, fără a înlocui produsele depozitate sau a le transfera într-un alt loc de depozitare. În cazul în care partea contractantă înaintează o cerere motivată în acest scop, autoritatea competentă poate autoriza deplasarea produselor depozitate;
 - (b) să păstreze documentele de cântărire întocmite în momentul intrării produselor în locul de depozitare;

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea și închiderea conturilor, garanțiile și utilizarea monedei euro (JO L 255, 28.8.2014, p. 18).

- (c) să permită autorității competente să verifice, în orice moment, dacă sunt respectate toate obligațiile contractuale;
- (d) să asigure accesul cu ușurință la produsele depozitate și să se asigure că acestea pot fi identificate individual: fiecare unitate depozitată individual trebuie marcată astfel încât să fie vizibile data plasării în depozit, numărul contractului, produsul și greutatea. Cu toate acestea, statele membre pot renunța la obligația de a indica pe marcaj numărul de contract, cu condiția ca șeful depozitului să înscrie numărul contractului în registrul menționat la articolul 3 alineatul (3).
- (2) Partea contractantă pune la dispoziția autorității responsabile cu controalele întreaga documentație, pentru fiecare contract, care să permită, în special, verificarea următoarelor informații cu privire la produsele plasate în depozitare privată:
- (a) numărul de aprobare prin care se identifică fabrica și statul membru unde a fost produs;
- (b) originea și data de fabricație a produselor;
- (c) data introducerii în depozit;
- (d) greutatea și numărul de produse ambalate;
- (e) prezența în depozit și adresa acestuia;
- (f) data preconizată de încheiere a perioadei contractuale de depozitare, completată de data efectivă a retragerii din depozit.
- (3) Partea contractantă sau, după caz, operatorul depozitului ține o evidență operativă, disponibilă la antrepozit, care conține, pe număr de contract:
- (a) identificarea produselor plasate în depozitare privată, pe loturi;
- (b) data de intrare și data de retragere din depozit;
- (c) cantitatea indicată pe depozitare în lot;
- (d) amplasarea produselor în depozit.

Articolul 8

Perioada contractuală de depozitare

- (1) Perioada contractuală de depozitare începe din ziua următoare celei în care autoritățile competente au primit informațiile prevăzute la articolul 4 alineatul (6) litera (e).
- (2) Depozitarea contractuală se încheie în ziua precedentă datei retragerii din depozit.
- (3) Ajutorul se poate acorda numai dacă perioada de depozitare contractuală este cuprinsă între 60 și 210 zile.

Articolul 9

Retragerea din depozit

- (1) Operațiunile de retragere din depozit pot începe în ziua următoare ultimei zile a perioadei contractuale de depozitare.
- (2) Retragerea din depozit se face în loturi de depozitare întregi sau, în cazul în care autoritatea competentă autorizează acest lucru, în cantități mai mici. Cu toate acestea, în cazul menționat la articolul 16 alineatul (5) litera (a), se pot retrage din depozit numai cantități sigilate.
- (3) Partea contractantă notifică în prealabil autorității competente intenția sa de a retrage produsele din depozit, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 16 alineatul (6).
- (4) În cazul în care cerința prevăzută la alineatul (3) nu este respectată, dar autoritatea competentă consideră că au fost prezentate dovezi suficiente cu privire la data retragerii din depozit și la cantitățile în cauză, în termen de 30 de zile de la retragerea din depozit, ajutorul se reduce cu 15 % și se plătește numai pentru perioada pentru care partea contractantă prezintă autorității competente elemente justificative satisfăcătoare care atestă faptul că produsele au rămas în depozit pe perioada contractuală de depozitare.

(5) În cazul în care nu se respectă cerința prevăzută la alineatul (3) și autoritatea competentă nu consideră că au fost prezentate, în termen de 30 de zile de la retragerea din depozit, dovezi suficiente cu privire la data retragerii din depozit și a cantităților respective, nu se plătește niciun ajutor pentru contractul respectiv și, dacă este cazul, se reține întreaga garanție pentru contractul în cauză.

Articolul 10

Cuquanturile ajutoarelor

Cuquanturile ajutoarelor sunt de:

- 15,57 EUR pe tonă de produs depozitat, pentru costurile de depozitare fixe;
- 0,40 EUR pe tonă de produs, pe zi de depozitare contractuală.

Articolul 11

Plata ajutorului în avans

- (1) După 60 de zile de depozitare și la cererea părții contractante, se poate efectua o singură plată în avans, cu condiția ca partea contractantă să fi constituit o garanție egală cu plata în avans plus 10 %.
- (2) Valoarea avansului nu o depășește pe cea a ajutorului corespunzător unei perioade de depozitare de 90 de zile. Garanția menționată la alineatul (1) se eliberează imediat după efectuarea plății soldului.

Articolul 12

Plata ajutorului

- (1) Plata ajutorului sau, în cazul în care s-a acordat o plată în avans în conformitate cu articolul 11, plata soldului se efectuează pe baza unei cereri de plată depuse de partea contractantă în termen de trei luni de la încheierea perioadei contractuale de depozitare.
- (2) În cazul în care partea contractantă nu a putut prezenta documente justificative în termen de trei luni, deși a făcut toate demersurile pentru a le obține la timp, această perioadă poate fi prelungită cu cel mult trei luni suplimentare.
- (3) Plata ajutorului sau plata soldului se efectuează în termen de 120 de zile de la data depunerii cererii de plată a ajutorului, cu condiția îndeplinirii obligațiilor contractuale și a efectuării controlului final. Cu toate acestea, în cazul desfășurării unei anchete administrative, plata nu se efectuează până când nu este recunoscut dreptul de a beneficia de ajutor.
- (4) Cu excepția cazurilor de forță majoră, dacă respectiva cantitate efectiv depozitată în perioada contractuală de depozitare este mai mică decât cantitatea contractuală, dar nu mai mică de 95 % din aceasta, ajutorul se plătește pentru cantitatea efectiv depozitată. Cu toate acestea, în cazul în care constată că partea contractantă a acționat deliberat sau neglijent, autoritatea competentă poate decide să reducă sau să nu plătească ajutorul.
- (5) Cu excepția cazurilor de forță majoră, dacă respectiva cantitate efectiv depozitată în timpul perioadei contractuale de depozitare este mai mică decât procentajul menționat la alineatul (4), dar nu mai mică de 80 % din cantitatea contractuală, ajutorul pentru cantitatea efectiv depozitată se reduce la jumătate. Cu toate acestea, în cazul în care constată că partea contractantă a acționat deliberat sau neglijent, autoritatea competentă poate decide să reducă sau să nu plătească ajutorul.
- (6) Cu excepția cazurilor de forță majoră, dacă respectiva cantitate efectiv depozitată în timpul perioadei contractuale de depozitare este mai mică de 80 % din cantitatea contractuală, nu se plătește niciun ajutor.
- (7) În cazul în care controalele efectuate pe durata depozitării sau la retragerea din depozit evidențiază produse deteriorate, nu se plătește niciun ajutor pentru cantitățile respective. Restul lotului depozitat, care este în continuare eligibil pentru ajutor, trebuie să reprezinte cel puțin cantitatea minimă stabilită la articolul 3 alineatul (2). Aceeași regulă se aplică și dacă o parte a lotului depozitat este retrasă din depozit din acest motiv înainte de încheierea perioadei minime de depozitare.

Produsele deteriorate nu se includ în calculul cantității efectiv depozitate, menționată la alineatele (4), (5) și (6).

Articolul 13

Notificări

- (1) Statele membre notifică Comisiei, până în fiecare zi de marți, referitor la săptămâna precedentă, cantitățile pentru care au fost încheiate contracte, precum și cantitățile de produse pentru care au fost depuse cereri de ajutor.
- (2) Statele membre notifică Comisiei, înainte de sfârșitul fiecărei luni, referitor la luna precedentă:
 - (a) cantitățile de produse care au fost depozitate și care au fost retrase din depozit în luna respectivă;
 - (b) cantitățile de produse aflate în depozit la sfârșitul lunii respective;
 - (c) cantitățile de produse a căror perioadă contractuală de depozitare a expirat.
- (3) Notificările din partea statelor membre care sunt menționate la alineatele (1) și (2) se efectuează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 792/2009 al Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 14

Măsuri privind respectarea cantității maxime

Statele membre se asigură că dispun de un sistem bazat pe criterii obiective și nediscriminatorii, astfel încât să nu fie depășite cantitățile maxime pentru fiecare stat membru menționate în anexă.

Articolul 15

Măsuri pentru cantitățile neutilizate

După caz, restul de alocări neutilizate după 15 ianuarie 2016 sunt puse la dispoziția statelor membre care, până la 31 decembrie 2015 cel târziu, informează Comisia cu privire la dorința lor de a utiliza mai mult schema de ajutoare pentru depozitarea privată. Alocarea per stat membru se va face ținând cont de cantitățile solicitate de către statele membre până la 15 ianuarie 2016, iar perioada de depunere a cererilor se stabilește prin intermediul unui act de punere în aplicare care urmează a fi adoptat fără aplicarea procedurii de examinare menționate la articolul 229 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

Articolul 16

Controale

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament. Aceste măsuri includ controlul administrativ complet al cererilor de ajutor, la care se adaugă controalele la fața locului prevăzute la alineatele (2)-(9).

(2) Autoritatea responsabilă cu controalele efectuează controale asupra produselor care intră în depozit, în termen de 30 de zile de la data primirii informațiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (6) litera (e).

Fără a aduce atingere alineatului (5) primul paragraf litera (a) din prezentul articol, pentru a garanta faptul că produsele depozitate sunt eligibile pentru ajutor, un eșantion reprezentativ care cuprinde cel puțin 5 % din cantitățile depozitate este controlat fizic pentru a se asigura faptul că, în ceea ce privește – printre altele – greutatea, identificarea și natura produselor, loturile depozitate sunt conforme descrierii din cererea pentru încheierea unui contract.

Greutatea produselor, determinată la începutul perioadei contractuale, este utilizată pentru a stabili plata ajutoarelor. Cu toate acestea, ajutorul nu se plătește pentru o cantitate mai mare decât cea din cerere, prevăzută la articolul 4 alineatul (6) litera (d).

(3) În cazul în care statul membru este în măsură să prezinte motive întemeiate, termenul de 30 de zile prevăzut la alineatul (2) poate fi prelungit cu 15 zile.

(4) Dacă în urma controalelor se constată că produsele depozitate nu corespund criteriilor de eligibilitate stabilite la articolul 3 și nu sunt în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) litera (c), garanția prevăzută la articolul 4 alineatul (6) litera (h) se reține.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 792/2009 al Comisiei din 31 august 2009 de stabilire a normelor detaliate pentru comunicarea Comisiei de către statele membre a informațiilor și documentelor cu privire la implementarea organizării comune a piețelor, la sistemul de plăți directe, la promovarea produselor agricole și la regimul aplicabil regiunilor ultraperiferice și insulelor mici din Marea Egee (JO L 228, 1.9.2009, p. 3).

- (5) Autoritatea responsabilă cu controalele are următoarele atribuții:
- (a) sigilează produsele în funcție de contract, lot depozitat sau cantitate mai mică, la momentul controlului prevăzut la alineatul (2); sau
 - (b) efectuează controale inopinate pentru a se asigura de prezența în depozit a cantității contractuale.

Controlul menționat la primul paragraf litera (b) corespunde unui procentaj de cel puțin 10 % din întreaga cantitate contractuală și trebuie să fie reprezentativ. Astfel de controale includ o examinare a evidențelor stocurilor, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), și a documentelor justificative, precum bonuri de cântărire și borderouri de livrare, și o verificare a prezenței produselor în depozit, a tipului de produse și a identificării acestora, cu privire la cel puțin 5 % din cantitatea care face obiectul controlului inopinat.

(6) La finalul perioadei contractuale de depozitare, autoritatea responsabilă cu controalele verifică, pe un eșantion cuprinzând cel puțin jumătate din numărul total de contracte, greutatea și identificarea produselor din depozit. În scopul acestui control, partea contractantă informează organismul competent, indicând loturile depozitate în cauză, cu cel puțin cinci zile lucrătoare înainte, cu privire la:

- (a) termenul limită al perioadei contractuale maxime de depozitare; sau
- (b) începerea operațiunilor de retragere, în cazul în care produsele sunt retrase înainte de expirarea termenului limită al perioadei contractuale maxime de depozitare.

Statele membre pot accepta un termen mai scurt de cinci zile lucrătoare.

(7) Atunci când se verifică greutatea produselor în timpul și la sfârșitul perioadei contractuale de depozitare pentru a se verifica prezența produselor în depozit, eventualele pierderi de greutate normale nu trebuie să ducă la o reducere a ajutorului și la reținerea garanției.

(8) În cazul în care se aplică opțiunea de la alineatul (5) litera (a), prezența și integritatea sigiliilor aplicate se verifică la sfârșitul perioadei contractuale de depozitare. Costurile de sigilare și de manipulare sunt suportate de partea contractantă.

(9) Orice eșantioane prelevate pentru verificarea calității și compoziției produselor sunt prelevate de reprezentanții autorității responsabile cu controalele sau în prezența acestora.

În cadrul procedurii de cântărire, se efectuează un control fizic sau o verificare a greutății în prezența acestor reprezentanți.

În sensul pistei de audit, toate evidențele operative ale stocurilor și evidențele contabile, precum și documentele verificate de acești reprezentanți sunt ștampilate sau parafate în timpul efectuării controlului. În cazul în care sunt verificate înregistrările computerizate, un exemplar se imprimă și se reține în dosarul de inspecție.

Articolul 17

Elaborarea raportului de audit

(1) Autoritatea responsabilă cu controalele întocmește un raport pentru fiecare control efectuat la fața locului. Raportul descrie cu precizie diferitele aspecte controlate.

Raportul trebuie să conțină:

- (a) data și ora începerii controlului;
- (b) detalii privind preavizul dat;
- (c) durata controlului;
- (d) persoanele responsabile prezente;
- (e) natura și amploarea controalelor efectuate, furnizând, în special, detalii cu privire la documentele și produsele examinate;

- (f) constatările și concluziile;
- (g) precizarea dacă este necesară o acțiune ulterioară.

Raportul este semnat de agentul responsabil și contrasemnat de partea contractantă sau, după caz, de operatorul depozitului și se include în dosarul de plată.

(2) În cazul unor nereguli semnificative care afectează cel puțin 5 % din cantitățile de produse acoperite de un singur contract supus controlului, verificarea se extinde la un eșantion mai mare care trebuie stabilit de autoritatea responsabilă cu controalele.

(3) Autoritatea responsabilă cu controalele înregistrează orice caz de nerespectare din perspectiva criteriilor de gravitate, amploare, durată și repetiție, care pot avea drept rezultat excluderea în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) și/sau rambursarea unui ajutor plătit în mod nejustificat, inclusiv a dobânzilor, dacă este cazul, în conformitate cu alineatul (4) din articolul respectiv.

Articolul 18

Sanțiuni

(1) În cazul în care autoritatea competentă dintr-un stat membru constată că un document prezentat de un solicitant în vederea atribuirii drepturilor care decurg din prezentul regulament conține informații incorecte și în cazul în care informațiile incorecte respective sunt decisive pentru atribuirea dreptului în cauză, autoritatea competentă exclude participarea solicitantului la procedura de acordare a ajutorului pentru același produs pentru care au fost furnizate informațiile incorecte, timp de o perioadă de un an începând de la momentul adoptării unei decizii administrative finale de constatare a neregulii.

(2) Excluderea prevăzută la alineatul (1) nu se aplică dacă solicitantul dovedește, în mod satisfăcător, autorității competente că situația menționată la alineatul respectiv constituie caz de forță majoră sau de eroare manifestă.

(3) Ajutorul plătit în mod nejustificat este recuperat, cu dobândă, de la operatorii în cauză. Normele stabilite la articolul 7 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei ⁽¹⁾ se aplică mutatis mutandis.

(4) Aplicarea sancțiunilor administrative și recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat, conform prezentului articol, nu aduc atingere comunicării neregulilor către Comisia Europeană în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1848/2006 al Comisiei ⁽²⁾.

Articolul 19

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 15 octombrie 2015.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea (JO L 227, 31.7.2014, p. 69).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1848/2006 al Comisiei din 14 decembrie 2006 privind neregulile și recuperarea sumelor acordate pe nedrept în cadrul finanțării politicii agricole comune și organizarea unui sistem de informare în acest domeniu și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 595/91 al Consiliului (JO L 355, 15.12.2006, p. 56).

ANEXĂ

Stat membru	Cantități maxime (tone)
Belgia	1 243
Bulgaria	696
Republica Cehă	1 421
Danemarca	3 334
Germania	23 626
Estonia	454
Irlanda	1 835
Grecia	1 880
Spania	3 635
Franța	20 830
Croația	348
Italia	12 015
Cipru	199
Letonia	348
Lituania	1 163
Luxemburg	33
Ungaria	827
Malta	30
Țările de Jos	8 156
Austria	1 968
Polonia	7 859
Portugalia	704
România	797
Slovenia	164
Slovacia	426
Finlanda	1 210
Suedia	945
Regatul Unit	3 854
Total	100 000